

ת"פ 61200/01/13 - מדינת ישראל נגד אורי חאייק

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 61200-01-13 מדינת ישראל נ' חאייק

בפני בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
אורי חאייק

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד אריאל פס

ב"כ הנאשם עו"ד יוסי סקה

הנאשם בעצמו

גזר דין

על פי הודאתו הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בכך שבתאריך 21/4/11 במפעל בצומת כנות, תקף מנהל מיזם במפעל בכך ששפך על פניו מים רותחים מתוך כוס שהחזיק בידו ונמלט מהמקום.

כתוצאה מכך נגרמה למתלונן כוויה מדרגה שניה בסמוך לעינו.

התביעה הדגישה את הערך המוגן שנפגע במעשיו של הנאשם והוא הפגיעה בשלמות הגוף וציינה כי מדובר בפגיעה משמעותית בערך זה לאור נסיבות האירוע ובהתחשב בכך שבנקל היה האירוע יכול להסתיים בתוצאות חמורות הרבה יותר.

עוד הוסיפה התביעה והציגה את הלכות בית המשפט העליון לפיהן יש להחמיר בעבירות שעניינן אלימות על מנת למגר תופעה פסולה זו, של פתרון מחלוקות באמצעות אלימות.

מתחם הענישה הראוי לטעמה של התביעה נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

התביעה ציינה כי יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו וכן הפנתה אל תסקירי שירות המבחן.

לחובתו של הנאשם יש לזקוף את עברו הפלילי.

התביעה עתרה להטיל על הנאשם שמונה חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

ב"כהנאשם הדגיש כי מדובר בנאשם יליד שנת 1989, בן למשפחה נורמטיבית. הנאשם הודה בביצוע העבירה בשנת 2011 כבר בחקירתו והביע חרטה על המעשה, תוך שהבהיר כי הוא בוצע מתוך "התלהבות" רגעית.

ב"כ הנאשם הדגיש כי חרף הודאתו של הנאשם באשמה ונטילת האחריות מיד לאחר המעשה, הוגש כתב האישום רק כשנתיים לאחר המעשה ואת חלוף הזמן הזה שאינו קשור כלל ועיקר בנאשם, יש לזקוף לזכותו.

בפרק זמן זה לא הסתבך הנאשם במעשים נוספים.

ב"כ הנאשם ער לכך כי הנאשם לא השכיל להושיט יד לשירות המבחן ו לשותף עימו פעולה באופן מלא, אך הדגיש כי הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות עברייניים ואף העבירה לא בוצעה בשל דפוסי התנהגות כאלה, אלא בשל מבנה האישיות של הנאשם.

כליאתו עתה של הנאשם, כך טען בא כוחו, אך תדרדר את מצבו.

לטעמו של ב"כ הנאשם ניתן יהיה לענות על האינטרסים הציבוריים גם אם יוטל על הנאשם עונש מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, אשר בצידו יחוייב הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן.

מגיליון המרשם הפלילי בעניינו של הנאשם עולה כי לחובתו גמר דין משנת 2011 בגין עבירה של הפרעה לשוטר בשלה נדון להתחייבות וכן הרשעה קודמת משנת 2012 בגין עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בשלה נדון למאסר מותנה, קנס ופיצוי.

בעניינו של הנאשם ניתנו ארבעה תסקירי שירות מבחן:

בתסקיר הראשון ציין שירות המבחן כי התרשם מבחור צעיר העושה בשנה האחרונה מאמצים ניכרים לתפקד תפקוד תקין בתחום התעסוקתי וכי על רקע תחושת דימוי עצמי נמוך, ילדותיות וחוסר בשלות התחבר לחברה שולית. עתה מביע תודעה ראשונית לקשייו לשלוט בדחפיו ובכעסיו ומבקש להביא לשינוי.

הנאשם הביע צער על כך שהיה מעורב שוב באירוע פלילי.

הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירה אך צמצם במעט את חומרתה. לדבריו חש תחושות של זלזול ופגיעה במקום עבודתו והדבר עורר בו תגובות של כעס ורצון לנקמה. לאחר כשעה של שיחה עם המנהל, במהלכה נוצרו תחושות אלה, חזר למשרדו עם שתי כוסות מים רותחים ולאחר דין ודברים קצר שפך את תוכן הכוסות על פניו של המנהל. כאשר ראה את תוצאות המעשה נתקף בהלה ועזב את המקום.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להתמודד עם חומרת מעשיו ומביע צער על התנהלותו. הוא הביע בקשה לסיוע באימוץ התנהגות אלטרנטיבית חיובית ומקדמת לאור חוסר יכולתו להתמודד עם בעיה זו בעצמו.

לאור הנזקקות הטיפולית זומן הנאשם למפגש לבחון השתלבות בהליך טיפולי, אך לא הגיע. מאוחר יותר התקשר וביקש לקבוע מפגש נוסף.

שירות המבחן ביקש ארכה על מנת לבחון את השתלבותו של הנאשם בהליך הטיפולי.

בתסקיר השני חזר שירות המבחן על התרשמותו הקודמת ועל הנזקקות הטיפולית. הוא ציין כי קיים סיכון להישנות עבירות וכן ציין כי הנאשם הביע הכרה בבעייתיות בתחום השליטה בכעסים והביע התחייבות להרתם להליך הטיפולי.

לטעם שירות המבחן נכון יהיה להטיל על הנאשם עונש חינוכי שיקומי והטלת עונש בדרך של עבודות שירות, תביא לרגרסיה במצבו ותגביר את רמת המסוכנות בעתיד.

בתסקיר השלישי נאמר כי נקבעה עם הנאשם שיחה לפתיחת ההליך הטיפולי, אולם הוא לא הגיע לפגישה וכך גם לא הגיע לפגישה נוספת שנקבעה.

על כן, קבע שירות המבחן, לאור חוסר היכולת של הנאשם להתמיד ולהתחייב להליך הטיפולי, עולה ספק באשר ליכולתו להפיק תועלת ממשית מהתערבות טיפולית.

מאחר שלטעם שירות המבחן המלצתם לשל"צ כרוכה בהליך טיפולי, חזר בו מהמלצתו הקודמת ונמנע מכל המלצה בעניינו של הנאשם.

לאחר הדברים האלה ולאור בקשת הנאשם ניתנה לו על ידי בית המשפט הזדמנות נוספת להשתלב בהליך טיפולי והוא הופנה שוב אל שירות המבחן.

מן התסקיר האחרון עלה כי נקבעו לנאשם מספר מועדים לפגישה אליהם לא הגיע, בכל פעם חזר על התחייבותו להגיע, אך בפועל לא עשה כן.

שירות המבחן ציין כי הגם שקיימת נזקקות טיפולית, הרי שלאור חוסר היכולת להשתלב בהליך ועל אף ההזדמנויות הרבות שניתנו לנאשם בענין זה, אין בידיהם לבוא בהמלצה בעניינו.

לאחר כל התסקירים האלה, שב ב"כ הנאשם וביקש להפנות שוב את הנאשם אל שירות המבחן בטענה כי עתה מבין הנאשם את חשיבות הדברים והוא מתחייב לשיתוף פעולה.

סברתי כי לנאשם ניתנו די והותר הזדמנויות וכי הוא לא השכיל לנצלן. האינטרס הראשון במעלה הוא של הנאשם עצמו לשותף פעולה עם שירות המבחן והוא בחר שלא לעשות כן ועשה כן במודע ובאופן חוזר ונשנה. בנסיבות אלה, ולאחר שכבר ניתנה לו הזדמנות נוספת ובה הובהר לו כי זוהי הזדמנות אחרונה וכי עליו להתחייב לשיתוף פעולה מלא וגם הזדמנות זו "השליך" הנאשם מעליו, לא מצאתי לשולחו שוב אל שירות המבחן.

הערך המוגן הנפגע במעשיו של הנאשם הוא ברור - הנאשם פגע באוטונומיית המתלונן על גופו וכן פגע בשלמות גופו ואף גרם לו נזק.

בית המשפט העליון אמר לא אחת את דברו באשר לחומרה שיש לייחס לעבירות האלימות ולכך שאלה הפכו לתופעה ולדרך של פתרון סכסוכים ומחלוקות בחברה. יש למגר תופעה זו ולעוקרה משורש.

(ראה למשל: ע.פ. 3868/09 מ"י נ. חסן; רע"פ 9/08 חוסרי נ. מ"י; ע.פ. 7878/09 מ"י נ. פלוני)

מדובר במעשה חמור.

מעשה זה של הנאשם בוצע על רקע אי שביעות רצונו מיחס לו זכה במקום עבודתו. בין אם צדק הנאשם בתחושתו זו ובין אם לאו - ברי כי האלימות אינה המענה לכך.

כעולה אף מדבריו לקצינת המבחן, הרי שמעשהו היה מתוכנן. לאחר תום השיחה עם המנהל, יצא הנאשם מן החדר ושב אליו כאשר בידיו שתי כוסות מים רותחים בהן עשה שימוש כדי לפגוע במנהל.

משנה חומרה יש בכך שהנאשם מצא לפגוע במנהל באמצעות מים רותחים שפגיעתם קשה יותר, ואכן אך במזל לא נגרמה פגיעה קשה יותר מהשלכת מים רותחים אלה לעבר פניו של המתלונן.

למתלונן נגרמה חבלה של ממש.

מתחם הענישה הראוי למעשים מעין אלה נע בין מספר חודשים בדרך של עבודות שירות לשנים עשר חודשי

מאסר בפועל.

הנאשם הודה באשמה וחסך זמן שיפוטי יקר. הוא נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה. עם זאת קיימת נזקקות טיפולית והנאשם בחר שלא לשתף פעולה עם הליך טיפולי.

לנאשם עבר פלילי בעבירה דומה. עם זאת, עתה זו לו הפעם הראשונה בה יוטל עליו עונש של מאסר בפועל ואף לכך יש ליתן משקל הן לענין מידתו של העונש והן לעצם אופי ריצויו.

אני גוזרת על הנאשם שישה חודשי מאסר לריצוי בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות בדרך שקבע הממונה על עבודת השירות בחוות דעתי מיום 23/11/14.

אני גוזרת על הנאשם שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה כלשהי שעניינה אלימות.

אני מטילה על הנאשם קנס בסכום של 1000 ש"ח אשר ישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/1/15 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

אני מחייבת את הנאשם בתשלום פיצוי למתלונן, עד תביעה מס' 1 בסכום של 2000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם ביום 1/2/15 והבאים אחריו בכל ראשון לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו ביום 18/1/15 בשעה 8.00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז דרום בבאר שבע.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי עבודות השירות וביקורות הפתע שיערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות תחשב להפרה מינהלית של התנאים ותביא להפסקתן של עבודות השירות ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

עותק ההחלטה יועבר אל הממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

עמוד 5

ניתן היום, ט' כסלו תשע"ה, 1 דצמבר 2014, במעמד הצדדים